

עפ"ג 7142/06/14 - מדינת ישראל נגד מרבי אינדזיאשווילי

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

07 ספטמבר 2014

עפ"ג 7142-06-14 מדינת ישראל נ'

אינדזיאשווילי

לפני:

כב' הנשיא אברהם טל, אב"ד כב' השופט אהרון מקובר כב'

השופט ד"ר שמואל בורנשטין

המערערת	מדינת ישראל
נגד	
המשיבה	מרבי אינדזיאשווילי

נוכחים:

ב"כ המערערת עו"ד אור ממון

המשיב ובא כוחו עו"ד גיל רוה

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

1. המשיב הורשע על פי הודאתו בת"פ 10-03-46640 ואחרים (בית משפט השלום בראשל"צ) בהחזקת טובין הנושאים סימן מסחר רשום ב-3 הזדמנויות ובגרימת חבלה חמורה נושא ת"פ 11-05-23134 (בית משפט השלום תל-אביב).

2. המשיב נידון ל-10 חודשי מאסר בפועל, במצטבר ל-19 חודשי מאסר שהוא מרצה בגין עבירות רכוש.

עונש המאסר מורכב מ-7 חודשי מאסר בגין העבירות נושא גזר הדין ומהפעלה בחופף ובמצטבר של 6 חודשי מאסר על תנאי שהיו תלויים ועומדים נגדו.

כמו כן, נידון המשיב ל-9 חודשי מאסר על תנאי בתנאים המפורטים בגזר הדין, לתשלום קנס בסך ₪ 2,000 ולתשלום פיצוי למתלונן בסך ₪ 20,000.

עמוד 1

3. הערעור מכוון כלפי קולת עונש המאסר וגובה הקנס.

4. המערערת טוענת בכתב הערעור ובטיעוני בא כוחה בפנינו, כי שגה בית משפט קמא כאשר לא ייחס את החומרה הראויה לעבירת האלימות בה הורשע המערער, כאשר הטיל עונש מאסר מקל בגין העבירות של הפרת סימני מסחר, כפי שמשתקפים שלושת כתבי האישום נושא גזר הדין בעניין זה וכאשר לא נתן משקל לאמור בתסקירי שירות המבחן, אשר נמנע בתסקיר הראשון מהמלצה כלשהי לגבי המשיב וגם בתסקיר השני נכתב כי המשיב לא לקח אחריות ושלל כל גילוי אלימות מצידו.

5. המערערת טוענת כי בית משפט קמא לא נתן דעתו לעברו הפלילי של המשיב שכולל הרשעות קודמות בגין עבירות דומות וכאשר קבע שעונש המאסר המותנה שהופעל על ידו ירוצה בחופף בחלקו לעונש המאסר בגין העבירות נושא גזר הדין, וזאת ללא טעמים מיוחדים.

6. ב"כ המשיב תומך בגזר הדין של בית משפט קמא וטוען כי העונש שמרצה כעת המשיב בתיק האחר הוא עונש מאסר ראשון שהוא מרצה ובית המשפט קמא לקח זאת בחשבון כאשר קבע שעונש המאסר נושא גזר הדין ירוצה במצטבר לאותו עונש.

7. כמו כן, טוען ב"כ המשיב כי באשר לעבירת האלימות שבה הורשע המערער לקח בית משפט קמא בחשבון, ובצדק, את השיהוי של שנתיים בהגשת כתב האישום במהלכן היה המשיב משוחרר ללא כל תנאי מגביל. גם העבירות על פקודת סימני מסחר בוצעו במהלך השנים 2008-2009 ומאז לא עבר המשיב עבירות בתחום זה.

8. לטענת ב"כ המשיב, תסקירי שירות המבחן שהוצגו בפנינו על ידו אמנם לא חיוביים במיוחד אך נושבת מהם רוח חיובית שצופה פני עתיד, כאשר שירות המבחן התייחס לטיפול הפרטני והקבוצתי שעבר המשיב, ללקיחת אחריות על ידו ולהפנמת הפסול במעשיו.

9. עיון בגזר הדין נושא הערעור מעלה כי בית משפט קמא שגה, בכל הכבוד, בקביעת מתחם הענישה לגבי העבירה של חבלה חמורה שעבר המשיב בכך שקטע את אצבעו של המתלונן על ידי נשיכתה, כאשר קבע שמדובר במאסר בין מספר חודשים עד לשנת מאסר.

התנהגותו האלימה של המשיב, אשר גרמה נזק תפקודי ואסתטי לאצבעו של המתלונן אשר נקטעה על ידו, מצדיקה מתחם ענישה שהרף התחתון שלה הוא שנה והרף העליון הוא 3 שנים, בהתחשב גם בכך שהעונש המירבי בגין עבירה זו הוא 7 שנות מאסר.

משכך, גם מתחם העונש הכולל בין 7 חודשי מאסר לבין 18 חודשי מאסר איננו הולם את מדיניות הענישה הראויה כאשר מדובר בעבירת אלימות כפי שעבר המשיב ובעבירות על פקודת סימני מסחר, כפי שעבר ב-3 הזדמנויות, כאשר מאסר על תנאי תלוי ועומד נגדו בגין הרשעתו בעבירה זהה.

10. בית משפט קמא שקל לחומרה את החזרתיות של המשיב בביצוע העבירות של פגיעה בסימני מסחר, שפוגעות בקניין הרוחני של בעלי המותג המזויף, אך לא ייחס את החשיבות הראויה למספר הרב של פריטי הלבוש שמכר המשיב ב-3 הזדמנויות בשוק.
11. בית משפט קמא כינה את גרימת החבלה החמורה במתלונן "מעשה אלימות מזעזע ומזוויע אשר די במחשבה על מחזה של אדם שנשך אצבעו של אדם אחר בכוח רב עד כדי קטיעתה. אין ספק שהמעשה מזעזע בחומרתו ובוודאי בתוצאתו, שהיא אדם קטוע אצבע" (ראה סוף עמ' 26 לגזר הדין).
- חרף האמור, לא נתן בית משפט קמא את המשקל הראוי בגזר הדין לחומרת מעשהו של המשיב והעונש שהטיל בגין כל העבירות נושא גזר הדין הוא עונש קל יחסית גם לעבירה של גרימת החבלה החמורה.
12. אף אנו, כמו בית משפט קמא, איננו מתעלמים מסיכויי השיקום שבאו לביטוי בתסקירי שירות המבחן שהיו בפניו ובפניו, בהודאתו של המשיב שחסכה את עדותו של המתלונן ובעובדה שהוא ריצה ומרצה עונש מאסר ראשון לתקופה של 19 חודש בגין עבירות רכוש.
- עם זאת, אין בכל אלה כדי להצדיק ענישה מקלה שהטיל בית משפט קמא על המשיב אשר סוטה ממדיניות הענישה ולא לוקחת בחשבון במידה הראויה את הנסיבות לחומרה, כפי שתוארו על ידי בית משפט קמא בגזר הדין, גם בהתחשב בנסיבות לקולא.
13. כך המצב גם בכל הקשור בגובה הקנס בסכום של 2,000 ₪ שהוטל על המשיב על ידי בית משפט קמא בגין העבירות על פקודת סימני מסחר שכן מדובר בעבירות שנעברו ב-3 הזדמנויות על מנת להפיק רווח כלכלי על חשבון בעלי המותגים המזויפים.
14. לאור כל האמור לעיל, ומבלי שאנו מתעלמים מההלכה הפסוקה לפיה ערכאת ערעור אינה מתערבת בעונש שהוטל על ידי הערכאה הדיונית אלא אם היא סוטה במידה משמעותית ממדיניות הענישה הראויה ואינו מתחשב בשיקולים שמן הראוי היה לשקול אותם לצורך הטלת העונש ומההלכה הפסוקה לפיה ערכאת ערעור לא ממצה את הדין עם נאשם שהחליטה להחמיר בעונשו, אנו מקבלים את הערעור.
15. אנו קובעים כי המשיב ירצה תקופת מאסר כוללת של 18 חודש המורכבת מ-15 חודש בגין העבירות נושא גזר הדין ומהפעלה בחופף ובמצטבר של 6 חודשי מאסר על תנאי שהיו תלויים ועומדים נגד המשיב והופעלו על ידי בית משפט קמא.
- עונש המאסר הנ"ל יצטבר לעונש מאסר של 19 חודשים שאותו מרצה המשיב.
16. אנו קובעים כי המשיב ישלם קנס בסך 10,000 ₪ או 3 חודשי מאסר תמורתם.
- הקנס ישולם ב-5 תשלומים רצופים ושווים של 2,000 ₪ כל אחד החל מיום 1.1.15 ובכל 1 לחודש עד לפירעון

המלא.

יתר חלקי גזר הדין בת"פ 46640-03-10 (בית משפט השלום בראשל"צ) יעמדו בתוקפם.

ניתן והודע היום י"ב אלול
תשע"ד, 07/09/2014
במעמד ב"כ הצדדים
והמשיב.
אברהם טל, נשיא
אב"ד

אהרון מקובר, שופט
ד"ר שמואל בורנשטיין,
שופט